Recensie: Camille *

Sportpaleis Merksem
zaterdag 4 mei 2024



foto © Gracia Live

Recensie:
Volgens Camille waren het er 15.600, volgens onze (mogelijks gedateerde) data 15.133 van de in totaal 58.720 toeschouwers die haar 4 Magie shows dit weekend meemaken in het Sportpaleis: zij die erbij mochten zijn tijdens de première van haar nieuwe arena concertreeks. Net zoals haar vorige show, toen nog in de Lotto Arena, beloofde ze ons de hemel en ongeziene zaken. We kwamen van een kale kermis thuis. Veel beloven en weinig geven, doet de zotten in vreugde leven.

Zeker, het is geen cadeau voor Camille dat we net twee dagen doorgebracht hebben in Londen. Niet om er zoals haar een kutnummer te schrijven (waarvoor ze spijbelde tijdens de Mia's, een stukje van de song is trouwens te horen in deze show) maar wel om er te zien wat er allemaal tegenwoordig productietechnisch kan.
Een quick change op het podium waarbij niet een keer maar twee keer je kleren van je lijf gerukt worden (Sister Act), een mega doorleefde versie van Cabaret door Cara Delevingne waarin ze misschien niet de beste zangeres blijkt, maar door dat fel op haar borst kloppen met haar hand waardoor die borst rood begint te zien, wel een staaltje van straffe inleving oplevert, tot de jongste illusietrucs in Stranger Things The first shadow (dat terecht de Olivier award won voor beste nieuw theaterstuk én beste set design) waar je een acteur o.a. gewoon verticaal door het plafond ziet opstijgen zonder koordjes, en er ook gezweefd wordt zonder je door de productie kan zien. Of ook: hoe men speelt met illusie tussen projectie en echte acteur om het scary gehalte, de psychose van het hoofdpersonage te onderstrepen. Om kort te gaan, we zijn weer helemaal mee. De vraag is echter of Camille en haar productieteam dat ook waren.
Als er al iets scary was tijdens de Magie-show van Camille, dan was het wel het geluidsvolume dat naar familie entertainment-normen loeihard stond. Tenzij we ons vergissen, bestaat daar min of meer een afspraak over in de sector om het geluidsniveau bij de shows voor jonge kinderen wat lager te zetten. Niets van dat in het Sportpaleis. Een schande. Al minstens even schandalig is dat Camille gewoon toegeeft dat ze naar Londen gevlogen is om er een song op te nemen. We schreven het al eerder dat er een milieuvriendelijker alternatief bestaat, de Eurostar nemen zoals wij dat doen bijvoorbeeld. Wat jammer dat bijna een volledig gevulde wei van Werchter uit de mond van een twintiger, een milieuvervuilende uitspraak moest horen dat zij daarvoor het vliegtuig neemt.
Niet dat Camilles show in het Sportpaleis niet veelbelovend begon hoor. Integendeel. In een witte cirkel zagen we haar dansende silhouet geprojecteerd, en daarna begon ze in tegenlicht in zijaanzicht te zingen.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Alleen, was er totaal geen zang te horen terwijl we die lippen wel zagen bewegen. Wat bleek? Camille hing in de nok aan een ster, die kennelijk nog niet meteen traag naar beneden wou (vallen). Tot daar productie issue 1 van show 1.

Ei zo na werd het een disco-drama, een noodgeval toen haar kledij bleef hangen tijdens een quick change on stage tussen 'In de regen' en 'No go', dat zeker in het begin wel leentjebuur leek gespeeld te hebben met 'La Isla Bonita' van Madonna.

Camille heeft er zelf een nummer over geschreven: 'Ademnood' (tijdens haar show zet ze het publiek op het verkeerde been, ze zit niet in een trouwjurk in een doos op het hoofdpodium, maar verschijnt na een tijdje op het B-podium). En daar verkeerde ze al in na het eerste nummer van haar set: 'Magie'. Tijdens 'Vergeet de tijd', de tweede song die we te horen kregen, hoorden we haar dus stevig hijgen. Haar micro stond dan ook helemaal open. En haar conditie en ademhaling, die krijgt ze kennelijk maar niet onder controle.

Haar papa die om onverklaarbare reden niet in het Sportpaleis was, bedankte ze in 'Papa'. Haar mama was wel in de zaal dus maakte ze er maar een dankjewel aan beide ouders van hoewel ze duidelijk een papa's kindje is. Officieel luidde het dat ze erg geëmotioneerd was van het kinderkoor te horen zingen wanneer ze in snikken uitbarstte, maar ergens voelde je dat er iets anders speelt: zijn afwezigheid.

Hoe dan ook, als je een ode aan je papa in je show brengt en die is er niet, breng je beter het nummer niet.

Een groot contrast zagen we verderop in de show tussen de mogelijks gespeelde kwetsbaarheid van Camille, en haar stelling dat ze van nature introvert is, hoe ze bijvoorbeeld stress had voor boekbesprekingen van 20 minuten op school vroeger en hoe ze wat dominant een danser corrigeerde tijdens de show toen die een hoed was vergeten wegwerpen tussen 'Galactisch' en 'Paradijs' waarbij er verticale laserstralen een kleiner vierkant tekenen op het vierkante B-podium tijdens dat laatste nummer. Over die song kunnen we kort zijn, als je melodie 9 lettergrepen nodig heeft, en je kiest een songtitel die er maar 3 heeft, zit je met een pa-ra-dij-i-ij-i-ij-i-ijs-probleem.

Even dachten we dat Camille nu ook reclame maakt voor een chocoladebonbon met kersenlikeur in, maar na wat opzoekwerk blijkt haar liedje wel degelijk 'Ma chérie' te heten en niet 'Mon chéri'. Tijdens die song zagen we hoe Camille probeerde om haar fout kitscherig circus te verheffen tot kunst en zagen we haar foto's geprojecteerd in kaders alsof ze museumstukken waren. Mijn god. Voor zover wij weten doet haar manager ook in kunst. Met wat geluk ziet die man nog wel het verschil tussen kitsch en kunst…

De reden waarom Camille een ganse show moest trekken en sleuren om een beetje sfeer in de kuip te krijgen, lag bij het feit dat Camille elke 9 minuten voor een kledingwissel koos en we de ene na de andere domme video te zien kregen op een wachtmuziekje (niet zelden een instrumentaal nummer van Camille, al dan niet herwerkt door iemand die het aantal beats per minuut van het origineel minstens wou verdubbelen). Het enige moment daarbij dat voor ons ietwat door de beugel kon, was toen we in de video de fans van Camille hun loftrompet hoorden schallen over hun papa's, die niet zelden net zoals de vader van de zangeres verstek gaven. Want jawel, ook deze Camille show bleek alweer vooral een mama met dochters of tienermeiden onder elkaar-onderonsje.

Dieptepunt van de ganse show was het slechte acteerwerk van Camille toen ze op het einde van 'Zeg m'n naam', waarbij zij en haar dansers niet eens de moeite deden om de saxofoons in hun mond te steken (ook deze Magie-show is dus een overprijsde live on tape-show), op haar knie viel wat haar bij de songtekst 'Is er een dokter ergens hier in de zaal? Want dit is disco-drama, een noodgeval.' uit 'Op de dansvloer' moest brengen.

Welgeteld 1 nummer vonden we visueel sterk: 'In de regen' waarbij we een watergordijn zagen waarin 'In de regen' te zien was, hartjes, de naam van Camille, grote regendruppels, en de kleintjes ook van links naar

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

rechts golfden bijvoorbeeld.
Camille stelde in het Sportpaleis dat het de taak is van ouders om hun kinderen te laten geloven in hun dromen, want daar start de magie. Als Camilles ouders dat inderdaad al jaren geleden met hun dochter deden, dan moet je ons toch eens verklaren waarom de magie zo vaak zoek was in het Sportpaleis. Behalve dan op het moment dat ze na 'Vuurwerk' in een storm van roze confetti in het podium verdween. Die verdwijntruc vonden we magisch. Met wat geluk houdt die nog een tijdje aan want herbronning en een update van het merk Camille is zo hard nodig. Want tussen stijlvol en stijlloos ligt bij haar al jaren een wel erg dunne lijn. En het is dat laatste dat steeds meer de overhand lijkt te nemen. Om kort te gaan: wij waren allesbehalve in de wolken van Camilles Magie.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.